

In Museum Maluku te Utrecht was zaterdag 18 april 2009 van 14 uur tot 17:00 uur de debriefing van de reis van Nicolaas Jouwe en zijn 2 kinderen Nico en Nancy. De debriefing werd georganiseerd door HAPIN en Pro Papua samen met de fam. Jouwe.

In de aankondiging stond dat de familie Jouwe verslag zou doen van hun reis naar Jakarta en Jayapura, die afgelopen maart plaatsvond. Nic Jouwe en twee van zijn kinderen, Nico en Nancy, waren daar op uitnodiging van de Indonesische overheid en hebben via persberichten, interviews en twitter tussentijds verslag gedaan van de gebeurtenissen aldaar. Tijdens de debriefing wilden ze via woord en beeld verslag doen van de gehele reis en graag van gedachten wisselen over het vervolg erop.

Het weer was mooi, dus er was genoeg aanleiding om niet te komen, maar toch was de opkomst groot. De zaal zat meer dan vol en er moesten dus extra stoelen worden bijgezet, terwijl een aantal mensen ook moest blijven staan. Vooraf was er al een gezellige entree met hartelijke begroetingen waarvan een en ander te zien is in [bijgaande fotorapportage](#).

De kinderen Nancy en Nico schetsen de kaders van de reis. De uitnodiging, de twijfels over achtergrond en redenen van de uitnodiging, de twijfels over het effect van het ingaan op de uitnodiging, de research en raadpleging die vooraf gingen aan de reis. Daarna volgde een overzicht van de reis in woord en beeld, met uiteraard aandacht voor de essentiële gebeurtenissen als de Indonesische propaganda, de Indonesische pers die buiten de deur werd gezet, het pin-incident, het kussen van de grond, het terugzien van het geboortedorp, de ontmoetingen met de familieleden en het gesprek met president Yudhono.

De beveiliging die was georganiseerd werkte 2 kanten op: enerzijds werden zijzelf beschermd, maar tegelijkertijd werden ze tijdens de reis ook afgeschermd voor contacten die zij juist graag wilden hebben. Moderne hulpmiddelen als internet hebben er echter voor gezorgd dat de communicatie naar buiten toe goed is verlopen en dat foute Indonesische propaganda snel kon worden rechtgezet.

In aansluiting daarop kwam Nicolaas Jouwe zelf aan het woord waarin hij vertelde hoe hij als banneling in 1962 in Nederland gebleven was, de gebeurtenissen rond de Act of (No) Free Choice in 1969 en daarna, en hoe hij zelf de reis ervaren had. Diverse malen benadrukte hij dat Papua's op dit moment geen rechten kunnen laten gelden op een eigen staat, omdat hele wereld via de Verenigde Naties had ingestemd met het overdragen van het land van de Papua's aan Indonesië. **(Administrator: Geen enkele twijfel aan de integriteit van Nicolaas en uit zijn woorden blijkt een groot gevoel voor realisme, maar dit is nu juist het punt van discussie: dat klopt helemaal niet. Indonesië heeft het land ingepikt, niet met toestemming van maar door gelatenheid van de rest van de wereld, omdat er op dat moment helemaal geen interesse was voor Papua)**

Hij vertelde dat hij president Yudhono had gezegd dat er gestopt moet worden met het vermoorden van Papua's, de Papua's recht hebben op hun nationale symbool de Morgenster, dat militaire acties achterwege moeten blijven en de Papua's die gevangengenomen zijn voor

het hijsen van de vlag moeten worden vrijgelaten. (**Administrator: Uit de woorden van Nicolaas, en uit zijn antwoord op vragen die daarna werden gesteld, bleek echter op geen enkele wijze dat SBY op dit punt ook maar enige toezegging heeft gedaan.**)

Nicolaas gaf vervolgens aan dat SBY had gezegd dat alle Papua's die nu in het buitenland wonen welkom zijn en niets in de weg gelegd wordt als zij terug willen keren naar hun land. (**Administrator: dat zegt ook elke schurkendictator die naar de buitenwereld mooi weer speelt. en de indruk wil geven dat er in zijn land niets aan de hand is.**)

Kennelijk hecht Nicolaas waarde aan de woorden van SBY want hij gaf aan dat het zijn keuze is om terug te gaan naar Papua om, zolang als het hem gezien zijn hoge leeftijd gegeven is, als adviseur mee de ontwikkeling van Papua ter hand te willen nemen. Natuurlijk is er nog een lange weg te gaan, zei Nicolaas.

Nancy en Nico benadrukten daarbij nog eens dat het emigreren naar Papua de overweging en de keuze van hun vader is, en dat zij zelf daar genuanceerder over denken.

Na de presentatie door de fam. Jouwe volgde een korte pauze, waarna er vragengesteld konden worden. Zonder anderen te kort te willen doen waren er 3 opvallende sprekers. In de eerste plaats Oridek Ap die Nicolaas Jouwe vroeg of hij de strijd nu opgegeven heeft en daarbij specifiek wees op de omstrede overdracht van Papua aan Indonesië in 1962 en de Act of No Choice in 1969, waarop Nicolaas Jouwe opnieuw benadrukte dat de Papua's daarbij niets gevraagd is en dat het over hun hoofden heen gebeurd is. Maar dat de Papua's geen rechten meer kunnen laten gelden omdat de Verenigde Naties dit hebben besloten. (**Administrator: als gezegd is dat nu juist de reden waarom je wél rechten kunt laten gelden.**)

Nicolaas gaf ook nog aan dat hij denkt dat actiegroepen als IPWP (International Parliamentarians for West-Papua) niets zullen bereiken omdat de hele wereld (UN) nu eenmaal heeft besloten dat Papua aan Indonesië toebehoort.

Oridek kwam nog een tweede keer aan het woord, maar vervolgens werd de microfoon doorgegeven aan de volgende vragensteller, dus de discussie werd niet uitgediept.

De tweede opvallende spreker was Christina Wambrau. Zij stelde geen vraag maar deed een emotionele oproep aan alle Papua's om elkaar te respecteren. De discussies op het Papua-prikbord worden op een dusdanige manier gevoerd dat het onderlinge respect ver te zoeken is en dat is slecht voor de hele Papua-gemeenschap omdat onze kinderen en kleinkinderen dit ook lezen en daardoor beïnvloed worden. De zaal liet blijken met haar woorden in te stemmen.

De laatste spreker, net voor sluitingstijd, was Viktor Kasiëpo, die een gloedvol betoog hield over meerdere wegen die naar Rome leiden. Hij respecteert de weg die Nicolaas kiest, maar hij pleitte ervoor om het einddoel voor ogen te houden. Hij gaat in elk geval door op de door hem ingeslagen weg, om via andere middelen, zoals bijvoorbeeld milieubeleid, bij te dragen aan het welzijn van Papua en de bevolking. Het overleg eindigt niet vandaag en er kan en moet veel gedaan worden.

Om 17:00 uur moest de bijeenkomst worden afgesloten. Nico bedankte de gespreksleider en de organisaties die alles hadden mogelijk gemaakt. Ook hij gaf aan dat er een vervolg moet zijn.

Na bijeenkomst bleven veel bezoekers nog napraten en werden door Oridek en zijn mensen nog interviews afgenomen die op [WPvideonews online](#) en op [YouTube](#) zijn verschenen/zullen verschijnen (?).

Verslag debriefing reis fam. Jouwe 18 april

Geschreven door Chris P. van der Klauw
zondag 19 april 2009 11:06

[Fotoverslag van de bijeenkomst](#)